

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska (przewodniczący)

SSN Halina Kiriło

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku D. Z.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o wznowienie wypłaty świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 sierpnia 2013 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 stycznia 2013 r., sygn. akt III AUa [...],
postanawia:

- 1. umorzyć postępowanie kasacyjne;**
- 2. zasądzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. na rzecz D. Z. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 stycznia 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] - w sprawie z odwołania D. Z. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. o wznowienie wypłaty świadczenia – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony apelacją D. Z. wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 6 marca 2012 r. i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 13 października 2011 r. w ten

sposób, że zobowiązał organ rentowy do podjęcia wypłaty emerytury należnej D. Z. od dnia 1 października 2011 r. (pkt 1.); na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. zawarty w apelacji wniosek D. Z. o wypłatę odsetek przekazał organowi rentowemu do rozpoznania (pkt 2.); zasądził od organu rentowego na rzecz D. Z. kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję (pkt 3.).

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego organ rentowy zaskarżył skargą kasacyjną. Skargę oparto na obydwu podstawach kasacyjnych określonych w art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną, pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o: odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; oddalenie skargi kasacyjnej w razie przyjęcia jej do rozpoznania; orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego.

Pismem z dnia 30 lipca 2013 r. pełnomocnik organu rentowego cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Oceniając zasadność wniosku w przedmiocie cofnięcia skargi, Sąd Najwyższy stwierdził, że czynność ta nie narusza prawa, ani słusznego interesu ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.) i wobec powyższego na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł jak w postanowieniu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 203 § 2 w związku z art. 391 § 2 i 398²¹ k.p.c.